

SAĞIM SOLUM ÖNÜM ARKAM ÖZLEM, SOBE

Müşerref Özdaş tarafından yazıldı.

Cumartesi, 28 Mayıs 2011 16:16 - Son Güncelleme Cumartesi, 28 Mayıs 2011 20:21

SAĞIM SOLUM ÖNÜM ARKAM ÖZLEM, SOBE

Müşerref Özdaş tarafından yazıldı.

Cumartesi, 28 Mayıs 2011 16:16 - Son Güncelleme Cumartesi, 28 Mayıs 2011 20:21

Cebimde bayram şekerlerim

Elimde pamuk helvam

Etrafımda akıp giden zaman.

Gelecek çok uzaktı, büyüme hayaldi...

Hiç geçmeyecek gibiydi zaman.

Ne zaman büyüdüm, ne zaman?

Eski zamanların düş bahçelerinde

Dizlerim kanardı, hiç ağlamazdım...

Çimenler yatağımdı,

Bulutlar yorganım.

Kuşların özgürlüğünü kıskanırdım...

Yürümüşüm önce ağır ağır

Sonra koşar adım,

Geçip gitmişim kendimden çok uzaklara.

Meleklerle gülerim şimdi hâlâ uykumda...

Ve içimde kırmızı pabuçlu bir kız çocuğu ikamet etmekte hâlâ...

Tırmandığım erik ağaçlarının gölgesini özledim.

Benim özlemlerim böyle... Buket Uzuner " Kumral Ada Mavi Tuna " adlı kitabında diyordu ki: Anne özlemi" fırından yeni çıkmış ev kurabiyesi kokar. Rengi yeşildir. ...Baba özlemi tütün kokar... " O da böyle anlatıyordu özlemleri...

Müşerref Özdaş tarafından yazıldı.

Cumartesi, 28 Mayıs 2011 16:16 - Son Güncelleme Cumartesi, 28 Mayıs 2011 20:21

Gerçekten de düşünüyorum da kokular ne kadar çok şey hatırlatıyor hayatımızda... Sevdiğimiz kullandığı bir kokuyu alıveririz bazen yanımızdan rastgele biri geçerken... Hafıza asla unutmaz... Sadece kokular değil, bir ses, bir renk, eski bir şarkıda zamanda geri doğru bir yolculuğa çıkıveririz. Dalıp gider gözlerimiz. Zaten mavi bir rüya değil midir yaşam, gözü açık seyre dalınan?

Çocukluk... Her şey minik adımlarla başlar... Düşer kalkarız, canımız acır ağlarız, kısa zamanda avunur yeniden güleriz. Minik parmaklarımızdan tutulur güveni yaşarız, dengemizi buluruz... O minik adımlar daha büyük adımlara bırakır yerini, koşarak ilerleriz yaşam yolumuzda... Bir gün geri dönüp baktığında görürsün ki minik minik adımlar derken ne çok yolu geride bırakmışız üstelik geri dönüşü olmayan yollar...

Özleyip görmek için son gittiğimde İlköğretim 1. sınıfa giden yeğenimin öğretmenlerinin eşliğinde hazırlayıp annesine anneler günü için verdiği ve vitrinde duran bir hediye ilgimi çekmişti ve çok anlamlıydı. Basılı bir kâğıtta maviye boyalı el izi ve yanında şöyle bir yazı hazırlanmıştı:

" Canım anneciğim;

İşte sana evin her köşesinde, mobilyalarda, duvarlarda, aynada, camda, sehpa, her

SAĞIM SOLUM ÖNÜM ARKAM ÖZLEM, SOBE

Müşerref Özdaş tarafından yazıldı.

Cumartesi, 28 Mayıs 2011 16:16 - Son Güncelleme Cumartesi, 28 Mayıs 2011 20:21

gün temizlemekten bıktığın parmak izlerim. Şimdi 7 yaşındayım ve gün geçtikçe büyüyorum. Etrafa bıraktığım izler azalıyor. Onun için sana büyüdüğüm zaman özleyeceğin, küçücük sevimli ellerimin izini bir anı olarak hediye ediyorum.

Seni çok seviyorum.

Elimi hiç bırakma anne... "

Duygulanarak okumuştum bu cümleleri... Küçük olmak ne kadar zordu, ne çok şey bekleniyordu sizden. Güven duymak için koşulan kolların sizi itiverdiğinde, tatlı sesini duymaya alışmışken azarlanıverdiğinde, ısrarla düzgün yapmanız beklenen bir işi istedikleri kadar iyi yapamadığınızda, beğenilmediğinde o minik ruhun ne derece zedelenebileceğini düşündüm uzun uzun...

Geçmiş geri gelmeyecek hiçbir zaman. Yaşamımızın devam eden dönemlerinde sarılabileceğimiz, geçmişten biriktirebildiğimiz güzel anıların çok olması, güvenle, sevgiyle tutabilecek ellerimizin son nefesimize kadar bize eşlik edebilmesi dileğimle...

Sevgiyle kalın, mutlu kalın sevgili okuyucularım...

SAĞIM SOLUM ÖNÜM ARKAM ÖZLEM, SOBE

Müşerref Özdaş tarafından yazıldı.

Cumartesi, 28 Mayıs 2011 16:16 - Son Güncelleme Cumartesi, 28 Mayıs 2011 20:21

Müşerref ÖZDAŞ

28.05.2011